

Szerkesztő: Öségi iroda:
Főpiae, Csulak-féle ház,
havá a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.
Kiadó hivatal.
Pótlak Mór könyvnyomdája
ho. a hirtetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Megjelenik ezen lap hetén
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz kordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — br.
Fél évre . . . 3 frt — br.
Negyedévre . . . 1 frt 50 br.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 br.
Nyilttér mora 15 kr.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Házilpar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

A diadalmamor.

Az Olympust ostromolják. Az egymásra rakott szikladarabok mindjárt felérnek az égig, s akkor rettegj vén Saturnus oda fenn! A közelebbi szavazások csatározásainak mégis csak lett eredményök: a kormány csupán 14 votumal győzött. Abban a 14 ben benne vannak a miniszterek és államtitkárok, tehát a kormány jelenleg csak 3—4 szavazattal rendelkezik. Ezért már most Tisza Kálmán bűnnek ereszté fejét, Szapáry dul-ful, a többi minisztereket pedig elfogta a mulandóság siralmas érzete. Így képzeli ezt maguknak az ellenzéki lapok.

Mindjárt megváltozott erre az ellenzék külső színe is. Apponyi gyorsan szedi lélegzetét, Szilágyi Dezső szemei örömtűzben égnek és Simonyi Lajos meg-megrántja a mellényét s kiegyenesedik: kezd ő is tartani valamit magára. Az eddig megvetett szélsőbál némi respektusnak van kitéve és Simonyi Ernő elhiszi, hogy helyzetet teremteni, jobbat a réginnél, ő volna hivatva. A kik eddig számba sem vették Eötvös Károlyt, most jóízűt nevetnek az ő csárda-humorán s kacérkodik vele még a „párton kívül állók” pártja is. Szóval, az ellenzék simul egymáshoz, — pedig az a sok különféle frakció úgy szereti egymást, mint a kecske a kóst, Hanem azért most vidám arcot vágnak egymásnak s ha az országház folyosóján találkoznak együtt, a „jó reggelt!” helyett azzal üdvözlök egymást: „meddig él még a kormány?”

Tagadhatatlan, hogy a mostani kormány helye te nem tartozik az irigylendő állapotok közé. Tényleg többségben lenni s a szavazáskor oly megdöbbenő csekély votum-különbséget mutatni fel, nem a legkiváncsabb egyetlen kormányra nézve sem.

Csak hogy a diadalmamor göze kissé hamar elkábitotta az ellenzék fejét s ha kormány-rengő munkájuk izadásai közepette még képesek okosan gondolkodni, hamar beláthatják, hogy „sok hüho semmiért” mindazon parlamentarizáló zsvaj, melyet kifejtettek, hogy ziva-

tart készítettek egy pohár vízben, — melynek várt hatása minden bizonynyal elmarad.

A kormány tényleg még tekintélyes többséggel rendelkezik. A kik a küzdelem elől férfiasan megretiráltak, — azok kiléptek ugyan a szabadelvű pártból, de mindezek dacára a kormány, ide nem számítva a horvát képviselőket, 30-nál nagyobb többséggel rendelkezik. Különben ha még annál kevesebb volna, még akkor sem szabad rástúni egy kormányra a kormányképtelenséget. Egyik lapársunk igen nevezetes példakkal illusztrálta az ellenzéki vérmes remények alapatlanságát. Rámutatott Belgiumra, melyet pedig a konstitucionáliszmus tekintetében az ellenzék is minta-államnak ismer el; ott nemrég egy kormány két éven át két szótöbbséggel kormányzott Angliában Disraeli másfel éven keresztül minoritással kormányzott, mert a whigek nem találták magukat elég erőseknek a kormányváltásra, bár a házbán többséggel rendelkeztek. Franciaországban a köztársaság, vagy monarchia kérdése fölött — egyetlen szavazattöbbség döntött.

Van tehát a parlamentek életében kadenecia arra, hogy sokkal kisebb erővel is lehet kormányozni, mint a milyen a mostani Tiszakormány.

Eltekintve azonban attól, hogy az ellenzék diadalmamora a meg nem lőtt medvebőr felelti áldomás utódhatása csak, mert a kormánynak még pártja és pedig igen tekintélyes pártja van; eltekintve, mondjuk, e bősztűl itt-as láma indokolságától, még egyeb okunk is van nekünk arra, hogy az ellenzéknek fülébe füttyöljük azt a nótát, hogy „semmi, semmi sem lesz belőle!”

Számsítsunk tehát. Hagyjuk egy kissé kéjelegni az ellenzékét s tegyük fel, hogy ők ülnek a kormányn. Az oppozíciónak most — a szélsőbál kivéve, melyet magukkal nem vihetnek a kormány táborába — van 110 képviselője. Ezzel a 110 képviselől természetesen nem lehet kormányozni, de Apponyiek nagyon jól tudják azt, hogy a mostani kormánypártból — azon esetre kitelnek még egy néhány

tagja az új pártnak. S ez csakugyan meg is történhetik. Egy istenadta napon tehát azt vesszi észre a kormány, hogy megbukott, mert kisebbségben maradt. De gondolja-e az ellenzék, hogy az ilyen renegát-szabadelvűekkel a szélsőbál nélkül tudjon kormányozni? Annaira demoralizálva még nincs a ni parlamentünk, hogy azon esetre a mostani kormánypárt tömegesen csatlakoznék hozzá. Marad tehát a 110 és egy néhány képviselől szemben egy hatalmas oppozíció, élén Tisza Kálmánnal, a ki hírnevét még akkor alapította meg, mikor egy másik oppozíció feje volt. A mostani szélsőbál is megmarad annak, a mi volt, — tehát ellenzéknek. Hogy fognak ezekkel szemben a mai tomboló Apponyisták csak egy óráig is kormányozni?

Még jöhetne egy nem remélt fordulat elő: egy fúzód a szélsőbál és ellenzék között. Hanem a ki komolyan rágondol a két irány alapelveire, melyek oly messze állanak egymástól, mint az ég a földtől: az bizony csak mosolyog erre a feltevésre. A kormányra kíváncsok mostani ellenzék tehát a parlamentben többségre nem fog jutni.

Hol van tehát a kibontakozás lehetősége? Sehol. Ha a szabadelvű párt nem szedi össze magát s nem határozza el magát komolyan a kormány támogatására: akkor igen természetesen megbukik. A távo levő s mindig csak a konkra leső képviselők száma nem csekély ebben a pártban. Ha a kormány bukott és új kormány nem létesül, a mint az adott viszonyok között nem is létesülhet: akkor a parlamentben nem lesz kormányzó többség, melynek ismét igen okzerű kifolyása lesz a parlament feloszlátása. A hol a pártok nem tudtak egymás között megegyezni, — ott a nemzet itél. Egy új képviselőválasztás azután megmutatja, hogy merre billen az igazság mérlege.

Ránk nézve ismét megismét megújulnak ebből a szomorú tapasztalatok, hogy az ellenzék akkor készíti elő a zürzavart, mikor a csendesség nemzeti szempontból nagyon is üdvös volna hazánkra nézve.

A. M.

TÁRCA.

Kanyó Zsigmond.

— Nekrológ. —

Hétfalu, 1879. február 6.

A „Nemere” 9. számában megjelent cikk alkalmat nyújt nekem folyó év január 1-én elhunyt Kanyó Zsigmond, mint református hitű, lutheránus egyházi segédkező és felekezet nélküli, azaz községi tanító élete és halála és azon 25 évi időre nézve, melyet Hétfaluban töltött, némelyeket elmondanom.

Hjaj! nagyot kelle fordulni az idő kerekének 1848 óta, kivált a néhai Barcaságon, hogy református ember lutheránus egyházi segédkező és felekezet nélküli tanító lehessen. Jól tudom, hogy sokan fogják a „református és mégis lutheránus és mégis felekezet nélküli” hazafias munkálkodást — „fából vaskarikának” tekinteni. És hogy ez lehet séges, bizonyítják az elég szép számmal itt működő nem lutheránus székely fiak.

Ez valóságos székely okkupáció vér nélkül. Nem hiszem, hogy találkoznék e szép magyar hazában egyetlenegy magyar lélek, ki nem örövendé e nemzeti épülésnek, melyre Hétfalu szomorú helyzete, egyesek zaj nélküli előre látása s működése s főleg 1848 egyengette az utat.

Kanyó Zsigmond életrajza igen hiányos volna, ha csak e néhány száraz adatot sorolnám elő: Született Maksán, tanult Udvarhelytől, tanítói pályára lépett Déván; 1848/49-ben honvédtoborzó és kórházfelügyelő volt Temesvár környékén; 1849 után levitá lett Kórispatakon, hol néha oly szűk anyagi viszonyok közt élt, hogy levesében az ecet helyét vadalma pótolta; azután 4 évig Zágomban

tartózkodott, Csernátfaluban pedig 21-ig. Bölcsőjét 58 év választja el koporsójától. Iskolája a jók közé tartozott. Gyermekei nem lévén, csak jölelkű neje siratja, ki nem maradt, mint több más, koldusbotra. Tanítótársai eleik küszöriuját vesztették el benne; mulató körökben ő volt a gondfelejtő humor ébresztője; e tekintetben helye sokáig üres maradt. Gyűlölte „a fenn az ernyő, nincsen kas” hencsést, mert, mint élet embere, tudta, hogy az ábrándozás az élet megrontója.

Halvány képe ez egy kialudt küzdő életnek. Hol is kezdjem, hogy a dolog nyitját megtaláljam? — Előre is megjegyzem, nem tartozom azok közé, kik a tanító buzgó hazafiságát csak az iskola négy fala közti működéséről ítélik meg. E tekintetben szakképzettebb főnek engedem a megemlékezést.

Vér nélküli székely okkupációról szoltam fennebb. A néhai Barcaság, most Brassómegyének 11 lutheránus hitközségben lakó 16 ezernyi magyar népessége — fájdalom! — 1848-ig nem állott magyar közigazgatás alatt, egyháziilag pedig még ma is németül kormányoztatik. A nemzetettől elszakítva és ősi jogaitól megfosztva, jólét hiányában, e szegény, jobbajagságra degradált nép nem volt képes fiai magasabb pályára szánni. — Találunk ugyan e nép kebeléből egyeseket a szegénységgel küzdő állomásokon, kik ézerszer megbánták, hogy nem maradtak az egyszerű falusiak sorában.

1848-ban csordultig telt a pohár s, fájdalom! saját vére is vegyült abba, mert szabadelvű akart a százados nyomás alól. Nemzeté felé kezdett gravitálni s megindította azon üdvös mozgalmat, mely most is tart és tartani fog mindaddig, míg Brassó megyében ellenséges hullámok torlódnak a magyar nemzet hazafias törekvései ellen. Mind e küzdelemnek eleje lett volna véve, — ha a reformáció után 1660 körül nem engedte volna a református

egyházi státus elűzni Hétfaluból a helyét hitű papokat.

S ki hitte volna, hogy jön még kedvező idő és a székely nemzet fia foglalják el Brassómegyében a magyar lutheránus iskolákat — nem fegyverrel s nem is hitők terjesztése, hanem tiszta hazafisággal, hazát szerető fiak és leányok nevelése végett?

Első sorban több itteni nem felekezeten elzárkózott pap érdeme az, hogy a lutheránus kapuk felnyitlta a rokon vérű székely fiak előtt, — ezek érdeme viszont az, hogy nem Mexikót, hanem a brassómegyei magyarság földét választották munkálkodásuk terülé.

Sok minden jónak lett forrása az az 1848-ik esztendő!

Ha székely tisztek vezetése alatt állhattak e nép fia a haza elleni ellen; miért ne bizhatná gyermekei nevelését ezen bátor székely tisztek fia kezére?

Mondom, nagyot fordult az idő kereké, a válszafalak omladoznak s a négyfelé forgácsolt felekezeti erők keresve keresék és ölelék egymást. — Nemzetünk négy felekezete kezd érteni az új szót: „Ne neveljünk az egyháznak, hanem az egyház által a hazának!”

Ily érzelmet és elvű papok, tanítók és nép voltak azok, kik a brassómegyei felekezeti iskolákat községiekké alakították, még pedig nem kis küzdelemmel; ezek leandnak a további uttörők, hogy a „muszáj” korszakában írott, más hitvel bibelődő, a négy magyar felekezet választásfaiat fentartó s a nemzet fiai szívében széthasító vallástanok megszűnjenek; ezért nem fognak összeomlani a templomok, hanem szebben ragyogni, mint eddig. Új reformáció, jöjjön el a te országod! El is jó, mert megteremtik a községi iskolák.

* Az országos állandó pestisbizottság Zichy Ferrasi Viktor elnöke alatt ülést tartott 9-ikén Elnök felolvasta Balajthy miniszteri tanácsos tudósítását, hogy a bécsi pestis-bizottság a Shan tanár által javasolt fertőtlenítést fogadta el. Jelentette továbbá az elnök, hogy az olasz kormány a Fekete és az Aegei tengerrel jövő hajók irányában fogantatandó eljárás illetőleg, hozzájárult a fumei tengerészeti hatóság intézkedéseire. Végül elfogadták Jekelfalusi miniszteri tanácsos azon javaslatát, hogy a pestis behurcolásának megállítására teendő orvosi javaslatok és közigazgatási uton fogantatandó rendszabályok, a honvédelmi miniszter részéről teendő intézkedésekkel összhangba hozasának.

Az orosz-román konfliktus még mindig elintézetlen s a román kormány ragaszkodik ahhoz, hogy a hatalmak ítélete döntse el a kérdést; az orosz kormány, miután kísérlete, hogy a berlini szerződés kijátszásával egyoldalú egyezményt kössön Romániával, meghiúsult, hír szerint most már szintén hajlandó belenyugodni, hogy Európa ítélete határ ozon. Ez ítélet előrelátólag Románia javára fog szólni, úgy mint a nemzetközi határszabályozó bizottság határozata is Románia javára dönt el, mert csak ez felel meg a berlini szerződés intencióinak. A román biztosok terjedelmes emlékiratban fejtették ki álláspontjukat s a „Pol. Corr.” közli ez emlékiratot, melyből kiderült, hogy Románia minden politikai célzat nélkül járt el és egyedül arra törekszik, hogy tényleg biztos határt nyerjen és egy oly pontot a Dunán, hol hidat lehet építeni a folyó által kettéválasztott román területek között.

Németország és Dánia közt, úgy látszik, komolyabb jellegű feszültség kezd kifejlődni. Mint táviratok jelentették, a kopenhágai német követ váratlanul visszahívatott állomásáról, másrészt arról tudósítanak, hogy a dán kormány már legközelebb szönyegre hozni készült a schleswigi kérdést, és ha Németországgal egyetértésre jutni nem sikerül, a nagyhatalmakhoz fog folyamodni, hogy közbenjárásukat kérje. Kevésbé valószínű, hogy a számos válságos kérdés közepette az európai kabinetek még egy újabb kérdésbe is beleavatkozzanak, s Dánia kénytelen lesz magával Németországgal rendezni az ügyet; a prágai béke ötödik pontjának eltérése, úgy látszik, éppen e célból történt.

A francia radikálisok, alig hogy Grévy üzenete felolvasott, már szönyegre hozták az amnesztia kérdését, s a szavazásnál a monarchista frakciók a szélsőballal tartottak. Így is kisebbségben maradtak ugyan, valószínű azonban, hogy a radikálisok igaztasa rövid idő alatt még nagyobb arányokat fog öltetni; legtehetségesebb vezéreik, minők: Rochefort, Ranc Arthur, Reclus nemsokára visszatérnek Párisba, s jelenlétükkel nem éppen kicsinylendő bajokat fognak támasztani.

Ily hazafiasan működő székegy tanítókat egyike volt Kanyó Zsigmond barátunk. Nem villant fel itt oly új eszme, melyet Hétfalu javára ne sietett volna többi rokon érzelmű barátaival megtestesíteni. A kényes bajok körül igen óvatos volt, de azért igen jól értette kikerülni egy a sziklát, hogy az örvény se árhasson. Ritkán érti úgy egy tanító a nép közé bevezetést a végett, hogy esze járását kitanulja; ezért a nép szerette és tanácsait szívesen fogadta.

Tetől talpig székegy volt, a magyar vendégszeretet barátja. Pohárköszöntései legtöbbször olyanok voltak, hogy vendégei a sok nevetés miatt kétszer annyit ittak, mint egyből s e miatt ritkán jutott jókívánságainak végére, mert az oda dobt sok élc más utra terelte. Nagy méhész lévén, a méhszín szélső üres kasába egy nagy követ rejtett a tolvaj félrevezetése végett; ezért furfangos székegynek nevezték barátai. Pipára nem költött sokat, mert az rendesen kétkarjcsáros volt. Szorgalmat s takarékoságával annyit gyűjtött, hogy neje nem szorul mások segélyére. Forró ohajtása, hogy halála előtt egy évig legalább függetlenül élhessen — nem teljesült.

Ha'la előtt két nappal gyenge hangon ezen élcet mondá el: „Álmomban láttam egy hosszú lajtortát az éghez támasztva és a hétfalusi mesterem engem azon felfelé taszítván.” Vajjon ez élcet nem célzott-e az utolsó hetekben vele nézetben meghasonlott némely tanító társainak halála feletti öröme?

Ó kibékült. Engesztelődjünk, mert a sor reánk is elkerül. Nincsen ember fogyatkozás nélkül. Ó a miénk volt. „A munkás szellem halhatatlan” szót hangzott el koporsója fölött a csernát-falusi templomban a közel és távolról ide sereglett tanító társai, barátai előtt. Jövendőlgatése teljesült:

„Megérem én azt az időt,
Sirva mégy el kapum előtt;
Megölelek kapudját,
Úgy siratod a gazdáját.”

E sorokból font gyászszorut kegyeletes kézzel teszem le a székegy nemzet hű fiának mak-sai sirjára örök emlékül.

Tömöl.

Az olasz kormány kísérlete, hogy az ellenzéki frakciónál való megalkuvás után biztos többségre tegyen szert, nem látszanak sikerülni és római tudósítások ismét arra kényszerítik elő, hogy a képviselőház fel fog oszlatatni; a kormány reméli, hogy az új választások által többségre jut, e reményben azonban könnyen csalódhatik, mer a radikális elemek, mint már több választás bizonyította, az országban tényleg többségben vannak.

A német szociálista törvény hatását feszülten lesték az utóbbi napokban Boroszóban, hol pótválasztás volt az elhunyt képviselő helyére. És kitűnt, hogy a hónapok óta alkalmazott drákói rendszabályok csak igen kis mértékben gyöngítették meg a szociálista pártot, mert a szövetkezett nemzeti-liberális és haladó pártok jelöltje nem tudott győzni a szociálista jelölt ellen; a választás eldöntetlen maradt s a pártok újból fognak mérkőzni.

Páris, febr. 8. Még a reakciónárius lapok is elismerik Grévy üzenetének méltóságát hangját és Gambetta beszédének tapintatosságát. — A radikális lapok általános amnesztiaát sürgetnek. — A „Journal des Débats” úgy vélekedik, hogy a kormánytól addig nem lehet részletes programot követelni, míg a miniszterek kölcsönösen meg nem ismerkedtek. — Az algiri képviselők polgári kormányzó kinevezését követelik. Marcère erre azt felelte, hogy Chanzy már beadta lemondását, de addig nem nevezik ki utódát, míg az új organizáció Algír számára törvényhozásilag meg nem állapították. Időközben az alkormányzók fogják az adminisztrációt vezetni.

Bécs, febr. 8. Taaffe grófnak kabinet-alakítási kísérletei folyvást újabb nehézségekbe ütköznek. Seemayer véglegesen visszautasította a neki kínált miniszteri tárcát. Mind valószínűbb lesz, hogy Taaffe gróf hivatalnok miniszteriummal fog a parlament elé lépni.

A pestis.

Trieszt, febr. 8. Chiari főkonzul Szalonikiból jelenti, hogy a járvány Szanikovában még mindig tart; újabban ismét orvosokat küldtek Xanthiba. — Olaszország a Görögországból és Törökországból jövő provenienciákra 21 napi vesztégzár rendelt el.

Bécs, febr. 8. Taganrogból jelentik a következőket: Rostovból sürgönyzik, hogy a Don Lalassig mozgásba jött jégáblakkal van fódve; Kassalinskában 2 fok hideg uralkodik, Zaricin és Asztrakánban a hőmérséklet a fagyponton áll. A hajósok a Közeptenger partjain életbe léptetett vesztégzár miatt igen nagy izgalomban vannak.

Lemberg, febr. 8. Orosz lapok tovább terjesztik azon gyanúsítást, hogy a pestis elleni örvend szabályokat Románia arra használja fel, hogy a határokon létesített hadcsapat felállítások ellenséges színezetűket elvesztésük.

Bécs, febr. 8. A bécsi közszéktanács a fenyegető pestis veszély alkalmából a hulla-élegetés tárgyában már 1876-ban benyújtott kérelem elintézését sürgeti.

Konstantinápolyból, febr. 8. Szalonikiból érkezett táviratok alapján hivatalos körökben határozottan tagadása veszik, hogy a Xanthibán észlelt betegségek esetlenül pestisről lehetne szó; az ott előfordult betegség nem egyéb, mint küteges hágy-máz.

Szentpétervár, febr. 8. A moszkvai főkormányzó és Loris-Melikov hivatalosan felszólítottak, hogy az osztrák-magyar-német egészségügyi bizottság működését minden tekintetben támogassák és megkönnyítsék.

Madrid, febr. 8. A kormány elrendelte, hogy a Fekete és az Aegei tenger kikötőiből érkező kereskedelmi hajók és utasok hét napi vesztégzárnak vetessenek alá, az onnan érkező postaszállítmányok pedig fertőtlenítsenek.

Szentpétervár, dec. 8. Az Asztrakánból f. hó 7-ről kelt és már említett hivatalos sürgöny kiemeli még azt is, hogy az orvosok és rendőrhivatalnokok erősen folytatják valamennyi gyanús tárgynak fertőtlenítését és az egészségügyi s rendőri intézkedések végrehajtását. A lakásokat, melyekben a ragálynak áldozatul esett vagy beteg személyek laktak, újból fertőtlenítik s a gyanus ruhákat mind elégetik. Együttal külön temetőket rendeznek be. A lakott helységeket orvosszerekkel és fertőtlenítő anyagokkal látják el. Az alkalmazásba vett rendszabályok tökéletesen biztosítják a járvány lokalizálásának lehetőségét.

A „Brassói magyar polgári kör”

folyó évi február 9-ikén tartott közgyűlése. Brassó, 1879. február 10.

A „Brassói magyar polgári kör” tisztújító közgyűlése folyó hó 9-én tartá meg saját helyiségében. A szokásos elnöki megnyitói beszédét ez alkalommal a kör igazgatója: Korödi Mihály ur mondá el egyszerű, de annál melegebb szavakban, melynek vezérrel felolvasatott a mult gyűlés jegyzőkönyve és hitelesített — A tárgysorozat alapján következőt a titkár-jegyző által fogalmazott, a kör életében a mult év folytán felmerült je;

lentékenyebb eseményekről szóló jelentés, mely kivonatlag így hangzik:

„Ha nem csalódom, 5—6 éve már annak, hogy a „Brassói magyar polgári kör” alapköve letéte-tett s bárha így rövid időkzár keveset számít is a társulatok életében, szerintem mégis elegendő arra, hogy bebizonyíthassa életképességét, bebizonyítsa azt, miszerint az elébe vett célt igyekszik elérni, hogy az eszme megtestesítéséhez erős akarat van.

Az előbbi tételből kifolyólag önként felmerül eme kérdés: „A brassói magyar polgári kör fennállása óta minő bizonyítványt érdemelt ki e tekintetben s minő siker koronázta azok küzdelmét, kik e körnek életet adtak?” Nem tartozom — t. gyűlés — azok sorába, kik egyszerre kívánnak nagy és nemes dolgokat létesíteni, időt sem engedvén a kellő megfontolás; tájékozás s az ezekből kifejlődő hasznos működés megkezdhetésének, nem tartozom mondani ezek közé, mert tudom, hogy az élet folytonos harc és küzdelem, s tudom hogy igen sokszor a legüdvösebb hatás intézmények elébe is gördítenek akadályok, melyeken át csak kitartó munkásság által jutathatni győzelemhez, s éppen azért, mert ezt tudom: s mellé tekintetbe veszem helyi körülményeinket: ezen az alapon nyugodt lélekkel mondhatom, hogy a polgári kör azon célnak, melyet alapszabályai homlokzátára e szavakban írt körül: „egyesíteni a brassói magyar iparos elemet egy testé, a polgárok társulásának, szellemi és anyagi érdekeinek előmozdítása és a közértelemiség tekintetéből” e szép célnak — mondom — eleget tett, mert ha nincsenek is még ért gyümölcsei, de meg van a mag, mely magában rejtja a fát, gyökeret, ágat, levelet és virágok elemeit.

Igen, sikerült a magyar iparos elemet annak öntudatára ébreszteni, hogy Brassó város idegen ajku polgárai között életkérdés ma egy magyar körben való társulás a magyar nemzetiségi tendenciák, az ipar fejlődése, s polgárok szellemi és anyagi gyarapodásának tekintetéből.”

S ha ez áll, ha sikerült a polgári körnek 6 éven át magát — noha nehéz anyagi viszonyok között fenntartani, — ha sikerült bár századola elhinteni Brassó város magyar polgárai között a társulás és együtt munkálkodás eszméjének szűk-ségességét, — ezzel az adott viszonyok közt — azt hisszük, eleget köteletségének, mert megtörte a göröngyös utat, melyen könnyű már tovább haladni, elvezette hajóját oda, a honnan biztosan nézhet a jövőbe.

A jelentésben felsoroltatott mint örvendetes tény a kör tagok tömeges szaporodása, s az egyleti pénzár állásának a mult évihez való kedvező viszonya, mely szerint mintegy 100 frtnyi készpénz maradvány mutatkozik. — Végül így hangzik a jelentés:

„... Igen, t. közgyűlés! sikerült végre sok hanyatlás után, megfogyni bár, de törve nem” oly kikötőbe jutni, hol erős bástya — a tántorlathatlan hűség e testület iránt — védpaizsunk a honnan haladásunk újat álló rossz szellemnek bátr-n szemébe nézve — nemcsak — de vele szembe szállva, meg tudjuk tartani és pedig hosszú időkre talán az örökké valóságig a brassói magyar polgári kör.”

Tisztelt közgyűlés! Az elmondott rövid jelentés vázlatilag felkarolta mindazt, a mit ez alkalommal elmondani lehetett. Meg vagyok győződve, hogy tisztelt polgártársaim velem együtt óhajtják, hogy egy év leforgása után, legyen körünk azon helyzetben miszerint kedvezőbb jelentéssel végezhessük a folyó — s kezdhesük a rákövetkező új évet. — S hogy ez megtörténhessen, engedjék meg nekem azon őszinte kérésnek adni kifejezést, miszerint jöjjefogott ügyünk s célunk érdekében igyekezzünk mindnyájan mint egy test egy lélek arra hatni, hogy a tömörülés, a szellemi együtt haladás által vívjunk ki oly állást körünknek, melynek látására porba hullnak elleneink, s a felvilágosult eszmék diadalra juttatásával magunk, családunk s édes hazánk boldogságát mozdítsuk elé, mert megvagyunk irva: „Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül.”

Következett több keblj ügyek elintézése után a tisztújítás, melyből kifolyólag általános közfelkiáltás után elnök: Kászony István, igazgató Korödi Mihály, jegyző Józsa Mihály, pénztárnok Vitéz Károly. pénzt. ellenőr Rácz József, könyvtárnok Györbíró Dániel és gazda Kászony Ferencz-ur lett.

Az indítványok sorában egy igen szép s nagy-horderővel bíró eszme lett megpendítve, az t. i., hogy a brassói magyar iparos osztály részéről ha lenet még a jelen év folytán egy ipar kiállítás rendeztessék. Az eszme elvileg elfogadtatott s szükséges lépések megtétele illetve a gyakorlati megoldás a választmányhoz tétetett át.

Midőn ezekkel bevezgem soraimat, bátor vagyok felkérni tekintetes szerkesztő urat, hogy ha néha körünk közérdekeiből tárgyaival bekapogtatunk becses lapjához, azt e fogadni szíveskedjék.)*

Egy kör i tag.

*) Szívesen vesszük.

Szerk.

VIDÉKI ÉLET.

Baróth, 1879. február 7.

Tekintetes szerkesztő ur!

Múlt hó 30-án olyan jelenetnek voltam tanuja Baróth községében, melynek nyilvánosságra hozatalát el nem mulasztatom. Felkérem t. szerkesztő urat, szíveskedjen alábbi soraimnak becses lapjában tért engedni.

Jeleztem időben Baróth községhezánál valék, hová kir. közigazgató tek. Benedek János ur is bejövén, az ott levő előjárásági tagok üdvözlését be sem végezhettem, nyomában az iskolamulasztók szülői megzalogolásra kiküldve volt előjárásági tagok léptek be mintegy 6 lánca, 4 fejsze s több egyéb nagymennyiségű zálogtárgyval.

Megirtóztam a lánccserőmpöléstől is, de elszomorodtam, midőn a jelentést tevő előjárásági tag szájából hallottam, hogy a kiirt hátrálékosok közül hatnál 50 krajcárt ér zálogtárgy nem található s hogy az iskolaköteles gyermekek lábbeli nélkül vannak.

Királyi közigazgató Benedek János ur ezek hallatára 5 frtot adott át a községi jegyző urnak, hogy abból szegény gyermekek számára lábbelit készíttessen. Jól esett lelkemnek látni e nemes tettet, mely dicsejére nem szorul.

Mig ezek folytak, felébredtem bennem a kíváncsiság, megtudni, miért zálogolnak? hisz a baróthi nép a templom és iskolától nem idegen! — Kíváncsiságom azzal elégtette ki, hogy a megzaloglós a kir. tanfelügyelő ur rendeletéből történik s nem makacs mulasztók, hanem olyanok ellen, a kiknek gyermeke csizma hiányában mulasztott egy fél, vagy egy napot. Mogdöbentem a törvénynek ily alkalmazásán s ma sem tudom, kit ér a hiba: az iskolaszéket-e, vagy a tanfelügyelőt? Annyit — mint a nép közt él — mondhatok, hogy legtöbb esetben azok, hogy a gyermekeknek csakis egy pár csizmája lévén, ha ez elszakadt, nincs miben ismő lába járni.

Kockázatom azon véleményemet, hogy ilyen eljárást a vallás és közoktatási m. kir. miniszter ur 20311. számú utasítása nem kíván; elég egy tekintet ennek 2. §-ra

Sokat irhatnék a baróthi iskolai dolgokról, de ezuttal elhallgatok, azon hitben élve, hogy a k. tanfelügyelő ur jobban megismerkedik a baróthi előjáráság népevelés iránti érdeklődésével.

M. A.

Nagy-Ajta, 1879. február 6.

Helybeli olvasó-egyletünk folyó hó 5-én tartotta egyik rendes közgyűlést Henter Déla elnökelete alatt szép számmal megjelent, ügybuzgó tagok jelenlétében. A tagokan kívül jelen volt e gyűlésen mint vendég Jánosfalvi unitárius lelkész és t. Daró Sándor ur.

E gyűlés legfőbb tárgya vala az egylet könyvtára javára rendezett táncvigalom és legszébb egyetértéssel folyt le községünk egyik alkalmasabb termében, hová a szent ügy érdeke vidékünkön is több nemes érzelmű üggyaratot és honleányt nyert meg a mi körünkbe, kik szíves megjelenésükért, az ügy pártolásáért és kedélyes társalgásukért fogadják az egylet elismerését.

Az egylet bevétele: a) Jegyek árából 74 frt 50 kr, b) felülfizetésekéből 18 frt, összesen 92 frt 50 kr. Felülfizettek: Gr. Kálnoki Dénes ur 6 ex-cellenclája 5 frtot. Országgyűlési képviselő Bartha János ur 2 frtot. Kovács Gábor ur 2 frtot. Henter Sándor ur 1 frtot. Bölöni Barabás Sándor 1 frtot. Kriza Sándor, Vitális Domokos, Zathurecky József, Henter Károly, Rabocsai Zsigmond, Szarka Elek, Benedek János, Verbéli Lajos, Ienc Ferenc urak, továbbá Egyed Gizella és özv. Forró József-ne urasszony 50—50 krt, — kik szinte fogadják az ügy pártolását az egylet szíves köszönetét.

A fennirt bevételeből 33 frt 70 kr bál kiadást levonva, marad tiszta jövedelem 58 frt 74 kr, mely összegből a gyűlés 40 frtot a könyvtár gyarapítása végett könyvekért határoz kiadni, 18 forint 74 krt pedig azoknak bekötésére fordít.

Boda Samu,
egyleti jegyző.

É r t e s í t é s.

A kézdi-vásárhelyi takarékpénztár hatodik évi rendes közgyűlése folyó 1879. évi márcziushó 9-ik napján, délutáni 2 órakor fog az intézet helyiségében megtartatni.

T á r g y a i:

- 1) Igazgatósági és
 - 2) Felügyelő bizottsági jelentés az 1878-ik évi üzleteredményről.
 - 3) A mérleg és tisztajövedelem iránti határozathozatal az alapszabályok 21-ik §-ának 2-ik száma értelmében.
 - 4) Indítványok tárgyalása az alapszabályok 16-ik §-a értelmében.
- Mely közgyűlésre a t. részvényesek azon figyelmzettetéssel hivatnak meg, hogy az alapsza-

bályok 17. §. értelmében, minden részvényes személyesen vagy meghatalmazottja által — kinek azonban részvényesnek kell lenni — gyakorolhatja szavazati jogát és köteles minden részvényes a gyűlést megelőzőleg részvényét szelvényeivel együtt a pénztárnál elismervény mellett letenni.

Az igazgatóság.

L E G U J A B B.

A képviselőház vasárnapi rövid ülésében harmadszor is felolvastattott és elfogadtattott a kölcsön-törvényjavaslat. A főrendiház másnap délután 1 órakor tartott ülésében vette át

Konstantinápoly, febr 8 Az orosz-török béke ma este Karatheyodur pasa és Lobanoff herceg által aláírtott. Miután Podgorica teljesen kiürítették már a törökök részéről a montenegróiak elkezdették ma a törököknek megmaradt, általok eddig elfoglalva tartott terület kiürítését.

London, febr 9. A Reuter-iroda jelenüi Konstantinápolyból: Lobanoff herceg, Karatheyodur pasa s Ali pasa tegnap este aláírták a békeszerződést. Az oroszok már holnap megkezdik a terület kiürítését és 35 nap alatt befejezik azt. A békeszerződés ratifikációjára 14 nap határozottatott Podgorica tegnap átdatott a montenegróiaknak. Ezek tíz török helységet írtettek ki.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL*)

A sepsi bodoki községi iskola pénztárnoki számadása az 1877/8. tanévre.

Jelen év február 2-án összehívatott az iskolaszék a község házához az iskolai számadás kereszttülvitele végett.

A számadás tisztázva van, csak alá kell írni, beküldendő a kir. tanfelügyelő urhoz.

Megvizsgálva a számadást, úgy tűnt ki, hogy van a 29¹/₂ szám alatt 3 forint, az 1876/7. tanévre tanítói szaklapra; ugyan az 1876/7. tanévre 5 ftt kisebb helyreállításokra; az 1877/8. tanévre 5 ftt csakugyan kisebb helyreállításokra. 30) szám alatt az 1876/7. tanévre 10 ftt vegyesekre. 31) sz. alatt az 1876/7. tanévre 10 ftt tisztogatósi díjra. 31) szám alatt az 1877/8. tanévre 10 ftt. vegyesekre. 28) sz. alatt 20 forint 33 kr iskolaszolga fizetésbe. Iskolaszéki jegyző ur által nyugtáztatott összesen 63 ftt 33 kr, a nélkül, hogy egyetlen krajcárt kapott volna kezébe a jelzett nyugtakra (mint ezt a február 2-án tartott iskolaszéki gyűlés jegyzőkönyve bizonyítja), vagy a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszter ur által kiszabott költségvetési terv szerint az idézett számok alatt nyugtáztatott pénzből az iskola javára valami vásároltatott volna be. Mire én egyenesen kinyilatkoztattam, hogy abba bele nem nyugsom, hogy a számadás ilyen állapotban aláírassék, hanem tessék az iskolaszéknek a jelzett számok alatt iskolaszéki jegyző ur által nyugtáztatott, de ki nem vett pénzt pénztári maradékba írni.

Erre a gyűlés elosztott. A számadás készítése félbeszakadt, várva egy jobb jövőt.

El is érkezett ugyanez év február 4-én, amely napra újból összehívatunk a számadás revidálása és kikészítése végett.

Most jön a hadd el hadd a szegény tanító fejére, hogy miért merészelt ily igazságtalan dolgot beszélni a mult gyűlésen; mert megvizsgálta iskolaszékünk a számadást s helyesnek találta s alá is íratott. — Ugy tűnt ki, hogy csak egy néhány krajcár van mint pénztári maradék.

Mily alaptalan rágalmatok kell szenvednem. Azt híresztelni a nép között, mintha én azt állítottam volna, hogy 60 ftt van mint pénztári maradék, holott csak néhány krajcár.

„Roszallást kell a tanító irányában kifejezni“, mondá az illető pénztárnok ur. — „Jól van, vegyük jegyzőkönyvre!“

Oh, szegény papir! ha szólni tudnál! mennyit kell szenvednem, mennyit karcolni a rozsda rész pennával alaptalanul is.

Jegyzőkönyvre is vétetett, a mi a következőleg hangzik:

„Több tanukkal bizonyítottam, hogy községi tanító Antal Imre úgy nyilatkozott, hogy még a pénztárban 60 ftt van.“

Erre azt feleltem, hogy nem 60, hanem 63 ftt 33 krt mondtam t. sz. ettől el sem álllok.

Ezután feláll tiszteletos Vass Lajos ur magas személye s hatalmasan mondja: „Nem igaz! le vele! Én bebizonyítottam, hogy 60 forintot mondtott. Hanem vigyázzon magára, mert az ilyen mondatokkal — az iskolaszékkel szemben — készt magát a jövőre. Hígyje el, év végén az ilyen eljárásokért oly bizonyítványt adunk, hogy elmehet vele! Most is számalomból marasztottuk meg a negyedik évre.“

*) E rovatt alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a Szerk.

Én úgy hiszem, hogy nem volt nagyobb számalom, mint mikor a tiszteletos ur fellelő személyét az udvarhoz tartozó szellérre — s csak kevés jó kepező gazda — választotta meg ref. lelkésznek egy ékesszóló helyett. Meg is kapta az árát a virágzó református község, mert több mint 25 egész kepező, azonkívül oszporásoknak el kellett hagyni ősi vallását a tompa morgások miatt a mely áthátolta, az unitárius vallásra. Vajjon nem úgy történt-e, mint Schweizban, hol az adoma szerint a kitűnő órák nap díjat fizetnek a falvakon járó óra-rontó tanulatlan órákoknak, hogy mentől több órákat elrontsanak. A nagyon tiszteletos ur is stb.

Jól van! gondolám magamban. Mondk ki az igazat s betörök a fejed. Éljen hamisan, igazságos vagy!

Hallék tovább egy más hangot: „Tanító ur! ne legyen olyan okos, mert a nagy okosság roszat szül. Jásna, mit mivel az iskolaszék.“

Ilyen Bodokon a tanítói állás. Kivánd meg tanító! Hanem azon remény ringat, hogy a tekintetes kir. tanfelügyelő ur figyelembe veszi helyzetemet, valamint mindenkor ki szokta az igazságot szolgáltatni, úgy most is személyesen fog megjelenni év végén a vizsgára s az igazságot kiszolgáltatja.

Iskolaszéki jegyző ur észrevette a dolog állását, kéri az iskolaszéket, hogy ő mentve legyen és jegyzőkönyvre kell venni, hogy az iskolaszék megbízásából nyugtázta a jelzett pénzüsszeget. A mi jegyzőkönyvre is vétetett.

Hosszas gondolkodás után jegyzőkönyvre vétetett az is, hogy 52 ftt s 95 kr maradt az iskolaszék rendelkezése alatt az 1878. tanévról; hanem azért a tanfelügyelőhöz beküldött számadásban csak néhány krajcár áll. Hát ez miféle? kijátszás akar-e lenni, vagy mi?

Hanem úgy hiszem, hogy ha a tek. kir. tanfelügyelő urhoz beküldendő számadásba nem íratott is mint pénztári maradék, gondoskodni fog az iskolaszék, hogy iskolai célokra fordíttassék, nem, mint tette az 1876/7. tanév végével, hogy 14 frtot a községi kaszinó javára fordított. Pedig elég szélességet volna iskoláknak is, mert 38 tanítványom közül 18-nak még olvasó könyve sincs. Jobb lett volna ezen hiányokra fordítani.

Remélem, hogy a tek. tanfelügyelő ur és a tek. közigazgatási bizottság a dolog állását ki fogja fürkészni s a 14 frtot az illető pénztárba vissza fogja fizettetni s az 52 ftt 95 krt megrendeli iskolai célra felhasználni.

Ilyen Bodokon a „népnevelés szent ügye“ iránti buzgalom. Ilyen az igazság. — Itélj olvasó: pénzt nyugtázni s pénzt ki nem venni a jelzett nyugtakra, nem pénztári maradék-e az?

No de ha pénztári maradékba menne, akkor bizonyosan fenn azt mondanák, hogy van pénztek a szükségletekre, tehát e maradékot leüljük az évi járandóságokból és annak hiányával utalvinyozunk.

Egyébiránt felszólalásom nem annyira azért történt, hogy kimutassam, mennyi a pénztári maradék, hanem azért, hogy pontosan kezeltekk az iskola pénze és hogy úgy terjesztessék be a számadás a tanfelügyelőséghez, mint az valósággal van, nem meghamisítva

Antal Imre,
községi tanító.

KÜLÖNFÉLEK.

— A helybeli nőegylet javára szombatban álcos táncvigalom fog rendezettni. A rendezés jó kezek között van s így bál sikerét előre biztosítva látjuk. Közönségünk, mint eddig, ezután is pártolásban fogja részesíteni azon egyletet, mely a nemes cél érdekében küzd s mely már is szép jeleit adá munkássága üdvös voltának. Hogy mily erélyllyel s a kitartással minő példás buzgósággal működik ez egylet, legyen elég csak annyit megemlítenünk, hogy alig pár havi fennállása óta 1100 ftt. tőkét helyezett el a helybeli takarékpénztárba. Nem akarjuk e helyen a nőegylet az egyes, tevékenységben kitűnt tagjait kiemelni, a dicsejertet és elismerést a tények már önmagukban hordják, csak konstatálni kívántuk, hogy ezen egylet egykét személyes intriguát leszámítva, buzgó tagok lankadatlan munkássága folytán oly szépen emelkedett, hogy a közönség pártfogását valóban kiérdemelte. A szombati álcáros táncvigalomra minden intézkedés megtéetett. Maszk-öltözetekkel egy vállalkozó jön ki Brassóból, ki olcsó árban igen díszes kiállítású ruhákkal látja el a közönséget. Eddigél mintegy 50—60 nő már tett is maszk-öltözetekre megrendeléseket. Éjfél után a férfiak nagy álcáros menetet rendeznek; teremről, zenészekről a legutolsó részletességig gondoskodva van. Szóval e bál a mellett, hogy az udonság ingerével bír, a mint az előkészületekből láthatni, nagyon is érdekes leend. Belépti díj 1 ftt. Jegyek előre válthatók Fogolyán Kristóf ur kereskedésében, este a pénztárnál.

— A sopsi szentgyörgyi tűzoltó egylet javára febr. 1-én tartott táncvigalomról szóló tudósítás a számadások kimutatásával beküldetett lapunk mit számára. A tudósítás kissé későn jött mult számunkra nem adhattuk. Ninthogy a közlemény érdességéből nem vesztett volna, ha mai számunkra marad is, hogy megskazitás nélkül közölhessük, s így legnagyobb sajnálatunkra félreterettük. E kö-

rülményt a rozskakat felhasználta lapunk ellen s úgy tündélt el eljárásunkat, mintha mi szándékosan mellőztük volna a tüzőt-egylet érkekeit. Felhívja éreztük tehát magunkat annak kinyilatkoztatásár, hogy valamint eddig készséges buzgósággal képviseltük egy a tüzőt-egylet, — mint a helybeli polgárság érdekeit, ezután is őszinte jóindulattal s szavunk egész erejével fogjuk őket mindenben támogatni, a hol a nemes célul együtt találkoznak. Ennyit a félrevezetett rendezőség megnyugtatóására. A már egybeült megjelölt báli tudósítás közlése lapunk részéről feleslegessé vált s így csak a kimutatás és felülhírók nevei közlésére szorítkozunk. E szerint a bevétel volt 449 frt. 60 kr., kiadás 162 frt. 23 kr. Maradt tiszta jövedelem 287 frt. 37 kr.

Felülhírók: főispán méltóságos Pótsa József ur 10 frt, Bogdán István 50 frt, Málnási Antalné 5 frt, Benedek János 4 frt, Albert Ignác 4 frt, Pünköszt Lajos 2 frt, Nagy Gyula 2 frt, Gidófalvi László 2 frt, Vallancs Albert 2 frt, Molnár Péterné 1 frt, Sándor Istvánné 1 frt, Silvester dénes 1 frt, Sebestény Sándor 1 frt, Gyárfás Lajos 1 frt, Molnár Lajosné 50 kr, Kisgyörgy Elek 20 kr, Kelemen Lajos 1 frt, Kilyéni Nagy György 1 frt, Kiss Dénes 1 frt, Bagoly Mihály 1 frt, Rákosi Mari 1 frt, Tarcali Endre 1 frt, Eglmayer Adolf kir. mérnök 1 frt, Nagy József vendéglős 1 frt, Sequec Gábor 1 frt, Kis Áron 1 frt, Bernstein Márk 1 frt, Jósá Isák 1 frt, Csala Kálmán 1 frt, Vellman Samu 1 frt, Kósa József 1 frt, Kiss István harangozó 1 frt, id. Császár Bálint 1 frt, Kádár Boldizsár 1 frt, illyefalvi Duduc Gerő 20 kr, illyefalvi Sára György 50 kr, illyefalvi Gáll Lajos 1 drb huszas, mely negyven krajcárba számított a bevételhez, Bora Lajos 1 frt, öz. Cserei Jánosné 1 frt, Vellenreiter János 1 frt, Neumann József 1 frt, Árkosi Göde Ignác 1 frt Árkosi Göde Sándor 1 forintot.

— Nyéki szintársulata, nem husvétkor jön a mint múlt számunkban írta, hanem már e hó 27-én megtartja első előadását városunkban. A szellemi élvezeteket oly sokáig nélkülöző közönség mindenesetre örömmel értesül erről. Nyéki ur ma járt itt és a városi előjárósággal a nagyterem kibérlését illetőleg a szerződés megkötött.

— Köszönetnyilvánítás. Háromszékmege főispánjának mélt. Pótsa József urnak, ki 25 drb. kristályüveg jegcminát ajándékozott a s. szentgyörgyi „Székely-Mikó” tanodának — hálás köszönetet mond Sepsi-Szentgyörgyön, 1879 febr. 12-én az előjárósággal.

— Törvényhatósági szabályrendelet a gyámhatóságilag kiszabott bírságpénzek kezeléséről című cikk vége g-ik számunkból tévedésből kimaradt, a mit ezennel közlünk:

8. §. A községi képviselő testület ajánlatát és a közgyám véleményes jelentését magában foglaló jegyzőkönyv alapján és az árvaszéknél levő adatok betekintése után árvaszékielg határozatlik meg, hogy a bírságpénzekből kinek javára s mely összeg utaltatik ki gyám vagy gondnok kezéhez számadástétel kötelezettsége mellett.

Ezen kiutaló végzés gyám vagy gondnokkál a pénz kivétele, községi közgyámmal annak felhasználása ellenőrzése és gyámpénztárral a pénz kiadása végett közlendő.

9. §. Hogy a bírságpénzekből kinek és mely összeg utaltatik ki, arról árvaszéki elnök a közigazgatási bizottság és törvényhatósági közgyűlésnek előterjesztései alkalmával jelentést teszen.

10. §. Ezen szabályrendelet belügyminiszteri jóváhagyás és kihirdetés után hatályba lép, végrehajtása iránt pedig alispán és árvaszéki elnök intézkednek.

— Felhívás. Folyó 1879-ik év február hó 18-án K.-Vásárhelyt a városház tanácstermében a kézdi-vásárhelyi oltáregylet és a róm. kath. egyház javára bál rendezetik, melyre a szent ügy iránt meleg rokonszenv és érdeklődéssel viseltető t. közönséget szívesen meghívja Kézdi-Vásárhelyt 1879. február 9-én, a rendező bizottság.

— Hymen. Fencel János volt sepsi-szentgyörgyi s jelenleg csik-szeredai postakádó f. hó 23-án tartja esküvőjét Jancsevics Emilia kisasszonnyal. Őszinte szerencsejancvátunk e frigyehez!

— Hymen. Alsó-csernátói földbírtokos Rápolthy Gábor folyó február hó 9-én váltott jegyet a szép műveltségű, szelleműs s társas körökben kedvelt karatnai Kun Irma kisasszonnyal. Örömet és boldogságot kívánunk a szép frigyehez.

— A bukaresti „Pressa” szerint a román kormány azon orvosokon kívül, kiket a bécsi nemzetközi bizottságba küldött, másik három orvost küldött azon bizottságba, mely a pestis elleni óvintézkedések megtétele céljából Oroszországban a akult. E lap szerint a román kormány az orosz határ hosszában vesztégar-intézeteket állított fel és a törvényhatóságok egészségügyi közegyet kellő utasítással látta el az Oroszországból érkező személyekkel és tárgyakkal szemben követendő eljárásra nézve.

— Bízalom a tudományban. A tudomány által régen konstátálva van, hogy az ember a fehér izzásig hevített olomba bedughatja a kezét anélkül, hogy valami baj érne, mert a bőr nedvessége megóvjaa az elégetéstől. Beszélük, hogy a walesi herceg és dr. Lyon Playfaire, a hírneves angol vegyész, nemrég egy üst közelében állottak, melyben olom volt fehér-izzásban. „Bizik fenségé a tudományban?”

— Kérdé a tanár. „Bizonyára”, válaszolá a herceg, „Nos, bedugja-e fenségé a kezét a forró érché, hogy valamit belőle kivegyen?” „Nem trófal?” „Nem”, szót a doktor. A herceg belenyúlt a forró érché és egy marok olasztott olmot kivett, a nélkül, hogy keze legkevésbé is megsejült volna.

— Egy kisdóvoda nyílt meg nem régiben városunkban a templom-utcában, a Mihály János-féle házban. Lapunk mindeddig hallgatott ez intézetéről, míg alapos meggyőződést szerezhettünk magunknak e valóban szükséges és hiányt pótló kisdóvoda működéséről. A kisdóvoda Márkos Évi, okl. gyermekkertész női szakserző vezetésével áll, kinek ugy a gyermekekkel való bánásmódja, mint általában az óvoda kezelése a szülők teljes megalégedését nyerte ki. Ez óvoda a második városunkban s a felszeg-utóban lakó szülők csak hálával tartoznak a képzett kisasszony munkásságáért. Ajánljuk jó lélekkel a szülők szíves figyelmébe.

— Sebestény Gyula „világtörténet” című füzetes munkát indított meg. Az első füzet febr. 1-én jelent meg s úgy látszik, bő tartalmu lesz a mű. Ára egy-egy füzetnek 30 kr. Megrendelhető minden könyvárusnál, vagy a kiadó Weismann testvéreknel (Budapest, Ferenc József-tér 8 sz.).

— A „Magyar Lexikon” 19-ik és 20-ik füzete is megjelent. A 20-ik füzettel egyszersmind véget ért a II. kötet is.

— Beküldetett szerkesztőségünkhöz Hornyánszky Gyula elméleti és gyakorlati magyarnyelvtana iskolai és magánhasználatra. Leszámitva egy-egy kis tévedést s talán germanismust is, mint pl. „Ki mint vet egy aratni fog” stb., általában helyes nyelvtani érzéssel írott s gondosan összeállított munkával van dolgunk, melyet nemetajku iskolák valóban eredménytel használhatnak. A mű megrendelhető szerzőnél Brassóban Ára?

— Táborosky és Parsch zenemű kereskedésében legújabbban megjelent Fahrbach Fülöptől: „Telephon-polka”, zongorára alkalmazva Ára 60 kr.

A s-sztgyörgyi nőegylet javára február 18-án tartott közgyűléssel összekötött táncestélyre történt adakozások kimutatása.

Geréb Jánosné 1 pulkát salátával. Gidófalvy Pálné 1 tál tésztát 1 malacot. Tompa Albert 1 véka almát. Westhein Bora 2 üveg rozsolist Fülöp János 2 kenyeret. Sigmond Károly 1 malacot. Jancsó Sándorné 5 krt. Budai Mari 1 kenyeret. Kiss Ödön 1 malacot. Bakcsiné 1 kenyeret. Gyárfás Lajos 1 malacot. Gyárfás Samuné 1 tyukot. Ferenci Ferencné 1 frtot. Nagy Józsefné 1 malacot tésztára 1 frtot. Özv. Málnási Antalné 5 frtot. Fejér Árpád 5 frtot. Fejér Gergelyné 3 frtot. Császár Bálintné 2 frtot. Antal Zsigmondné 2 frtot. Melik Kristófné 2 frtot. Nagy Tamásné 1 frtot. Nagy Dénesné 1 frtot. Dévai Imre 1 frtot. Lany Józsefné 1 frtot. Benke Andrásné 1 frtot. Benkő Benkő Lajosné 1 frtot. Nagy Gergelyné 1 frtot. Wisiák 1 frtot. Kurmesz Mihályné 1 frtot. Tittl Jánosné 1 frtot. Simon Istvánné (tímar) 1 frtot. Szabó Ignácné 1 frtot. Szilvester Dénesné 1 frtot. Abis Sándorné 1 frtot. Jancsik Józsefné 1 frtot. Ilyés Tamásné 1 frtot. Kovács Gábor 1 frtot. Bodor Gyula 60 krt. Serester Dávid 50 krt. Kesz Gergelyné 50 krt. Simon Ferencné 40 krt. Bogdán Istvánné és Andrásné 1 kupa fagyaltat, 3 sonkát, 2 kenyeret, salátát, 3 boutelia bort, 2 szál kolbászt. Bagdán Florinó 2 frtot, 1 fagyaltat, 4 nyelvet, 1 kiló cukrot. Ravai Lajosné 2 font fagyaltat, és cukrot, 1 tál csokoládét. Vársárhelyi Samuné 2 font fagyaltat 1 tál csokoládét. Kelemen Lajosné 2 font fagyaltat, 1 kiló cukrot, 1 nyulat. Tompa Albert Kis-Borosnyó 1 bélvacsnyót, salátát. Csákány Sándorné 1 frtot. Melik Jánosné 3 forintot Csiki Andrásné 1 tortát, 1 kosár almát. Darabos Istvánné 2 kenyeret. Görög István 1 frtot. Császár Domokosné 1 fazék tejét. Forró Ferencné egy libát, és 2 frtot. Benedek Istvánné két kenyeret. Turoci Istvánné 1 frtot, Polákné egy tortát, egy üveg tokait. Mihály Istvánné egy kupa fagyaltat. Ehediné egy kenyeret. Kökösi Endréné 2 frtot. Losonci Dénesné 1 frtot. Bartha Tárnokné egy tál irostésztát. Domhárdi Albertné 1 frtot. Izsák Lajosné 1 frtot. Albu Mosené egy tál irostésztát. Kovács Gyuláné egy kappant. Lászné egy pár csirkét. Sándor Istvánné 1 frtot. Gál Borbána 1 frtot. Dáné Istvánné 1 frtot. Gidófalvi Lászlóné egy pujkát, 50 darab pánkót, egy tortát. Gyárfás Lajosné 1 frtot. Wellenzeiterné 2 frtot. Haurig Károlyné 40 krt. Dézi Ferencné 30 krt. Bora Sándorné 30 krt. En 20 krt. Nagy Imre 30 krt. Dénes Péterné 1 frtot. Bora Józsi 1 frtot. Bora Elek 50 krt. Bedő Samu 14 krt.

Nyomatott Pollák Mórál Sepsi-Szentgyörgyön.

Érték- és váltó-árfolyam a bécsi cs. kir. nyílt vás. tőzsdén február 11.

Magyar aranyáradék	82.75
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	—.—
„ „ „ II. „	117.60
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	73.75
„ „ 1876. évi államkötv.	65.75
„ vasuti kölcsön kötvény	101.20
„ földterhermentesítési kötvény	80.25
Temesvári „ „ „	75.50
Erdélyi „ „ „	75.20
Szülőldézmaváltság	85.—
Osztárk. egys.-államadósság papírban	81.80
„ „ „ ezüstben	61.65
„ „ „ aranyjárdék	63.15
1860. államsorsjegy	75.—
Osztárk. nemzetbankrészevény	114.80
„ hitelintézeti	792.—
Magyar hitelbank	218.25
Ezüst	100.—
Cs. kir. arany	5.54
Napoleonod'or	9.32
Német birodalmi márká	57.55
London	116.70

Felelős szerkesztő: Málík József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

HIRDETÉS.

A bikfalvi ev. ref. egyház, egy a közvetlen közelében levő mintegy 224 hold területtel bíró erdő helyiségét szándékszik e folyó év tavaszán, vagy nyarán szakértő mérnök által felmérteni s 10 plágára felosztatni, mindazok a szakértő mérnök urak kik ezen munka végbe vitelére vállalkozni kívánnak tisztelettel kértnek fel, e jelen év március hava első napján d. e. 10 óraker tartandó megye tanács gyűlésbeni jelentkezésre — Bikfalvára a leányiskola házhöz —

Bikfalván, 1879. február 9-én.

ÁRVEREZÉS.

Kovácsna község tulajdonához tartozó Horgász nevű borvizkut, hozzá tartozó épületekkel a jelen év február hó 16-án délelőtt 9 óraker hat évre árverezés útján haszonbérbe fog adatni. A feltetelek a községházánál megtekinthetők.

Kovácsnán, 1879 február 6-án.

Deák Albert, Ifj. Deák Károly,
községi jegyző 2 2 községi bíró.

Haszonbéri hirdetés.

Nagy Borosnyó és Peselnek községek határain a Rápolthy-féle ingatlan birtokok az 1879-ik éven kezdődőleg tal megymás után következő évre kiadók.

Értekezhetni

özv. Rápolthy Mihályné lakásán Alsó-Csernátomban. 2 3

Kiadó laktelek.

Sepsi-Szentgyörgyön a csiki utcában Pál István és zaláni Nagy Károly szomszédságában a 307 számú laktelek, az utcára 2 szoba, konyha, pince és hujual, — ugyan az utcára 2 szoba és konyha 1879. ápril 24 től 1880. ápril 24-ig kiadók.

Értekezhetni alólírttal.

3-3

Damokos Benedek.

Különleges dohány és szivar.

Sepsi-Szentgyörgyön a Csutak testvérek kereskedésében kapható mindenféle

különleges (specialitát) szivar- és dohánynevek.